

lovforslaget, Lovforslaget om Procesmaaden i Straffesager, er tilendebragt. For i Virkeligheden at udføre den Tanke at lade Kriminalprocessen træde i Kraft, maatte der kræves en Bearbejdelse, som ingenlunde vilde være let, af Retsorganisationsforslaget. For det første er der jo en meget vigtig Bestanddel af Straffeprocessen, nemlig hele den Maade, hvorpaa Rævningerne skulle vælges, og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, som har sin Plads i Organisationsloven, og denne Del af Organisationsloven maatte selvfølgelig nødvendigvis bearbejdes, inden der kunde være Tale om at lade Straffeprocessen særstilt træde i Kraft. Men dernæst maatte jo ogsaa den øvrige Del af Organisationsloven helt omarbejdes, thi den ensartede Organisation, som nu er foreslaaet, og som i sig selv frembyder en ret helstøbt Enhed, vilde man jo i saa Fald ikke kunne bruge. Man maatte ligesom rive Organisationsloven i to Stykker, nemlig i det væsentlige beholde alt det nugældende for de civile Sagers Behandling og saa ved Siden deraf lave et nyt System for de kriminelle. Jeg siger naturligvis ikke, at det er noget, der ikke lader sig gøre — det gør det nok — men jeg henleder kun Opmærksomheden paa, at det vilde kræve en meget betydelig Omdannelse af Organisationsloven, og derfor vil jeg anse det for en meget uheldig Vej at gaa. Samme ærede Taler berørte et Par andre Punkter. Først henstillede han, saavidt jeg forstod ham, om der ikke kunde være Anledning til at forhøje den kalkulatoriske Sum, som opføres paa Finanslovsforslaget til Erstatning for dem, der uforskyldt have lidt Varetægtsfængsel. Denne Sum er opført med 3,000 Kr., og den ærede Taler gjorde opmærksom paa, at den blev overstreden. Det første Aar blev den ganske vist kun overstreden med 11 Kr., men senere er den bleven overstreden mere, og navnlig er den i det sidste Aar, som nu er afsluttet, løben op til 3,800 Kr. Dertil vil jeg svare, at det jo ikke er ufend, at kalkulatoriske Summer blive staaende med det Beløb, man en Gang har givet, uagtet Erfaringen viser, at det langt fra slaar til. Et meget eklatant Eksempel derpaa have vi jo i Bevilningen til selve Rigsdagen, der jo som bekendt i mange Aar har været opført med et Beløb, som ingenlunde slaar til, men bliver overstredet i et ganske anderledes eklatant Omfang, end det her er Tilfældet. Det er jo imidlertid et meget lille Spørgsmaal, og skulde Finansudvalget ønske at forhøje denne kalkulatoriske Sum, skal det ikke møde nogen Hindring fra min Side. Jeg vil dog gøre

den ene Bemærkning, at man dog aldrig vilde falde paa, i det mindste efter de Principper, som hidtil ere fulgte, at forhøje saadanne kalkulatoriske Summer, fordi der et enkelt Aar skulde vise sig at falde en eller anden ualmindelig stor Erstatning. Netop dens Karakter som kalkulatorisk maa jo gøre, at den saa vidt mulig skal repræsentere et Gennemsnit. For saa vidt dernæst den ærede Taler henstillede til mig eller spurgte mig, om jeg ikke kunde finde Anledning til undertiden at forsøge at gøre den Bestemmelse i Loven gældende, at Staten har Regnes til vedkommende Retsbetjent, naar han, som Loven siger, har gjort sig skyldig i Misbrug af sin Embedsmyndighed, Stødseløshed eller andet uforbavligt Forhold, vil jeg dertil svare, at der ikke for mig endnu har foreligget noget Tilfælde, hvor jeg har troet, at der var Grund til at anlægge et saadant Søgmaal; og efter min Mening skal man ogsaa i det hele være forsigtig dermed. For det første skal man være forsigtig af den almindelige Grund, at det aldrig er behageligt for Regeringen at tage en Sag, og at man derfor ikke skal begynde paa saadanne Sager; men dernæst er der ogsaa den Grund, at Anlæggelsen af saadanne Sager vilde være et tvæcget Sværd. Thi ganske vist er det sandt nok, at man saa vidt muligt skal være forsigtig med at underkaste Folk Varetægtsfængsel, men paa den anden Side gaar det heller ikke an at lomme Undersøgeljesmyndigheden saaledes, at Retsbetjentene blive alt for ængstelige for at stride til dette Middels Anvendelse. Det er noget, vi alle sammen kende, at, naar man staar her i Tinget og taler teoretisk om disse Ting, saaklinger det meget kont at indskræpe en saadan Forsigtighed i Varetægtsfængslets Anvendelse, men naar man kommer ud i Befolkningen, vil man tværtimod have noget alvorligt gjort, hver Gang en større, iøjensaldende Forbrydelse er begaaet. Det er derfor efter min Mening et tvæcget Sværd, som man skal tage sig meget i Agt for at anvende, at forsøge paa at skræmme Retsbetjentene fra at anvende Varetægtsfængsel, hvor de efter deres bedste Overbevisning mene, at det er rigtigt at anvende det.

Dernæst henstillede den samme ærede Taler til mig, om jeg ikke vilde finde, at det snart kunde være paa Tide at aabne Udgang til de beneficerede offentlige Sager for de siden Sagsførerloven ansatte Overretssagsførere ved de herværende københavnske Retter i større Omfang, end det hidtil har været Tilfældet, idet han gjorde opmærksom paa, at Antallet af de Overretssagførere, som